

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. február 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. évi október hó 12. napján kihirdetett 3.B.308/2009/13. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét kábítószerrel visszaélés büntette kísérleteként jelöli meg.

A Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Nyomozó Hivatala 63015-100/2009.bü. számú ügyében lefoglalt és a Vám- és Pénzügyőrség Vegyvizsgáló Intézete által KAB.3-7/2009. szám alatt megvizsgált 406,8 gramm tömegű, fehér színű, 4 db tömb alakú kábítószer, valamint a Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Nyomozó Hivatala 63015-100/2009.bü. szám alatt bevételezett 2 db Narcotest fiolában lévő, kábítószer gyanús anyagból vett mintát tekinti elkobzottnak.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlott köteles megfizetni 203.845 (Kettőszázháromezer-nyolcszáznegyvenöt) Ft bűnügyi költséget, míg az állam 45.720 (Negyvenötezer-hétszázhusz) Ft-ot visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 17.674 (Tizenhétezer-hatszázhetvennégy) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2009. október 12. napján kihirdetett 3.B.308/2009/13. számú ítéletével a vádlottat forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségre

elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete miatt 5 év fegyházra ítélte, mellékbüntetésként 5 évre kiutasította a Magyar Köztársaság területéről. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt kábítószer és az abból vett mintát elkobozta. A felmerült 249.565 Ft bünyügyi költségéből 167.440 Ft megfizetésére a terheltet kötelezte, míg 82.125 Ft az állam terhén maradt.

Az ítélettel szemben az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezést jelentett be, álláspontja szerint a büntetési tétel minimumában meghatározott szabadságvesztés nem alkalmas a büntetési célok elérésére.

Meghatalmazott védője útján avádlott is jogorvoslattal élt elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából. A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezést fenntartotta. A felmentés indokaként arra hivatkozott, miszerint a terhelt tévedésben volt a csomag tartalmát illetően, azt az általa ismeretlen stopposnak vélt személytől abban a tudatban vette át, hogy abban tiltott gyógyszer van. Másodlagosan védenca személyi körülményeire és a tényállás alapjául szolgáló vallomására tekintettel enyhítő szakasz alkalmazásával enyhébb főbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.474/2009/1-I. számú átiratában a megyei főügyészség fellebbezését, annak indokaival mindenben egyetértve fenntartotta.

A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a minden irányú fellebbezésekre tekintettel a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően vizsgálta. Az így megállapított tényállás teljes mértékben megalapozott, ellentmondástól és a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas, ezért azt az ítéltábla a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése alapján irányadónak tekintette.

A megalapozott tényállásra tekintettel a felmentésre irányuló fellebbezés a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma folytán a másodfokú eljárásban a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéseiből következőleg eredményre nem vezethetett.

A megállapított tényállásból törvénysértés nélkül, okszerűen vont következtetést a megyei bíróság avádlott büntetőjogi felelősségére, helyes a cselekmény forgalomba hozatallal jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel való visszaélés büntettének - Btk. 282/A. § (1) - (3) bekezdés - kísérleteként való minősítése. Mivel azonban az ítéltábla észlelte, hogy ez utóbbi előkövetési alakzat megjelölése az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből hiányzik, a Be. 258. § (2) bekezdés d/ pontjának utolsó fordulatra figyelemmel pótolta azt.

A megyei bíróság meggyőző indokát adta annak, miért nem fogadta el a terheltnek azon védekezését, miszerint a számára ismeretlen személytől átvett csomagnak a határon történő átvitelére azért vállalkozott, mert abban a tudatban volt, hogy az tiltott gyógyszert

tartalmaz. Mindezt az átadás körülményei - az általa ismeretlen szernek kávéőrleményt tartalmazó zacskóba csomagolása, majd szigetelőszalaggal való körberagasztása - , a csomagnak az ablaktörlő alatti üregbe rejtése, valamint a feladat elvégzéséért 100 USA dollár fizetésének ígérete nem támasztják alá. Azt az intézkedő pénzügyőr tanú és az igazságügyi vegyészszakértő vallomása alapján is meggyőzően cáfolni lehetett, hogy a csomag valódi tartalmáról a terheltnek ne lett volna tudomása.

A szankciók tekintetében az ítélőtábla egyetértett a megyei bíróság döntésével. Értékelő tevékenysége során az elsőfokú bíróság kimerítően számításba vette a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, a terhelt személyi körülményeire, a cselekmény kísérleti szakban maradására tekintettel egyetértett az ítélőtábla azzal, miszerint a törvényi minimumban meghatározott idejű fegyházbüntetés szükséges, ám egyben elegendő is a Btk. 37. §-ában megfogalmazott büntetési célok és a 83. §-ban rögzített büntetés kiszabási elvek hatályosulásához. Ebből következően ugyanakkor sem a súlyosításra irányuló ügyészi, sem a szabadságvesztés büntetés enyhítésére irányuló terhelti és védői jogorvoslatot nem találta alaposnak a Debreceni Ítélőtábla.

A kiszabott kiutasítás mellékbüntetés és annak mértéke törvényes, azzal a fellebbviteli bíróság egyetértett.

Helyes rendelkezést hozott a megyei bíróság az eljárás során lefoglalt kábítószer, valamint az abból vett minta sorsával kapcsolatban, azonban a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 83. § (1) bekezdésében rögzítettek értelmezése alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen bűnjelek, valamint a vizsgálatukkal kapcsolatos adatok pontosabb megjelölése mutatkozott szükségesnek, így az elsőfokú ítélet rendelkező részét e körben is kiegészítette.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a megyei bíróság téves rendelkezést hozott az eljárás során jelentkezett bűnügyi költség viselése kapcsán. Kötelezte ugyanis a vádlottat felesége vizeletmintájának vizsgálatával kapcsolatos szakértői díj (45.720 Ft) megfizetésére, e költségről azonban megállapítható, hogy a Be. 338. § (2) bekezdésére tekintettel szükségtelenül merült fel, amelyből következően a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Nem értett egyet a fellebbviteli bíróság ugyanakkor azzal a döntéssel sem, miszerint az ugyancsak a terhelt feleségének tanúkénti kihallgatása kapcsán igénybe vett tolmács díja (összesen 82.125 Ft) az állam terhén marad, míg ugyanis az idegen anyanyelvű és a magyar anyanyelvet nem megfelelően beszélő vádlott részére kirendelt tolmács díja az államot terheli, addig az ilyen tanú vallomástételével kapcsolatos bűnügyi költség megfizetésére - bűnösségének megállapítása esetén - a terhelt köteles (BH1992. évi 230. számú jogeset). Mindezek alapján került sor az elsőfokon felmerült bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezés megváltoztatására.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkező rész szerint megváltoztatta, míg egyebekben a helyes és törvényes rendelkezéseket a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélőtábla a Btk. 99. § (1) bekezdésére tekintettel rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetés tartamába történő beszámításáról.

Döntött a Debreceni Ítélőtábla a Be. 381. § (1) bekezdésére tekintettel a másodfokon felmerült bűnügyi költség viseléséről, megállapítva, hogy a fellebbviteli főügyészség átiratának lefordítása kapcsán felmerült költség megfizetésére a vádlottat nem lehetett kötelezni, így az a Be. 338. § (2) bekezdése alapján az állam terhén maradt.

Debrecen, 2010. február 16.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.B.308/2009/13. számú ítélete a Debreceni Ítélőtábla jelen határozatában írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. február 16.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke